

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי שירה צווייג ז"ל

בת אירית ושלמה

נולדה בירושלים

בתאריך י"ז באייר תשל"ח, 23/5/1978

התגוררה בירושלים

התגייסה באוגוסט 1996

שרתה בחיל השלישות

נפלה בעת שירותה

בתאריך כ"ד בשבט תשנ"ז, 1/2/1997

נקברה בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 11 קבר: 1

הותירה אחריה הורים ושני אחים

בת 18 בנפלה

קורות חיים

בת אירית ושלמה. נולדה ביום י"ז באייר תשל"ח (23.5.1978), בירושלים. אחות בכורה לנעם ושי. שירה היתה תינוקת יפה, שבלטה כבר מגיל צעיר בקומתה הגבוהה ובחברותיות רבה. המעבר הראשוני מסביבת המשפחה לגן הילדים, לוותה בקשיי פרידה רבים, אולם במהרה השתלבה בין הילדים ובלטה ביכולתה בכל תחומי השירה, הריקוד, הציור והמשחק. במיוחד נקשרה לגננת מגן החובה. שירה החלה את לימודיה בבית-הספר הממלכתי-דתי ע"ש דובדבני בשכונת בית הכרם, בו הצטיינה הן בלימודיה והן מבחינה חברתית, בקרב מוריה וחבריה כאחד. בכיתה ד' הצטרפה שירה לתנועת "הצופים", לשבט "משואות". לאחר מעבר המשפחה לשכונה חדשה המשיכה בבית-הספר ע"ש יהודה הלוי, בו לקחה חלק בחוגי מחול ונשלחה לתחרויות אתלטיקה. שירה זכתה בכמה מדליות בהדיפת כדור ברזל. תקופה מסוימת למדה נגינה בפסנתר ולאחר מכן התמקדה בנגינה בגיטרה ובשירה, למשך שנים רבות. כמתנת בת מצווה יצאה כל המשפחה לטיול בן חודש בחו"ל, ולפי בקשתה של שירה נכללו במסלול ונציה, אוסטריה (בעקבות הסרט "צלילי המוסיקה") ופריס. בנסיעה שנייה לחו"ל ביקרה המשפחה בלונדון, צפון אנגליה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

וסקוטלנד. שירה התלהבה מאוד מלונדון ונסעה לשם שוב עם סבה וסבתה, לטייל עמם לבד ולקניות. המשך לימודיה בתיכון היה בבית-הספר "פלך", בו בחרה בלימודי תלמוד וספרות כמקצועות מוגברים ולקחה חלק, בהנאה מרובה, גם בשיעורי דרמה. בנוסף להצטיינותה בלימודים הדריכה במסגרת "הצופים" את תלמידי כיתות ה', ביניהם גם אחיה שי.

את בחינות הבגרות עברה שירה בהצלחה רבה והתגייסה לצה"ל במחצית אוגוסט 1996, לקורס מאבחנות פסיכוטכניות. היא סיימה בהצלחה את הקורס הארוך והתובעני והוצבה לתפקיד מאבחנת ומראיינת בלשכת הגיוס בבאר שבע, שם הספיקה לשרת תקופה קצרה בת חמישה שבועות. מפקדיה ספרו כי תפקדה ללא דופי והתעלתה מבחינה מקצועית על חברותיה ליחידה. שירה היתה בעלת ביטחון עצמי רב ועזרה בחפץ לב לחיילים המשרתים עמה.

אמה מספרת: "נוכחותה של שירה הורגשה בכל מקום. קומתה הגבוהה, יופיה, דיבורה הרהוט, הציניות בתגובותיה, וכן הרגשות שהפגינה כלפי הנוכחים בסביבתה, לא יכלו להשאיר אף אחד אדיש. היא היתה בקשר טוב עם משפחתה, הן המצומצמת והן המורחבת. שירה היתה תמיד מלאת חיים ועליזה, ואפשר לומר שהיתה השמש בחיינו - שכיום כבתה!"

שירה נפלה בעת שירותה, ביום כ"ד בשבט תשנ"ז (1.2.1997). בת שמונה עשרה היתה בנופלה. היא הובאה למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל שבירושלים. הותירה אחריה הורים ושני אחים. על מצבתה הוסיפה המשפחה את הכיתוב: "בתנו ואחותנו הבכורה, יחידה, מיוחדת ואהובה". המשפחה הנציחה את זכרה של שירה בתרומה לבית כנסת.

מפקדת לשכת הגיוס בבאר שבע, כתבה למשפחה: "שירה שירתה בלשכת הגיוס כשישה שבועות והתרשמנו כי התאקלמה במהירות, הוכיחה מקצועיות ורצון עז להתקדם ולהצליח. כל זאת עשתה עם הרבה שמחת חיים, אופטימיות ופעלתנות, אשר אפיינו אותה מאוד... לכתה בטרם עת של שירה יישאר בראשנו עוד זמן רב, וכל שנותר לנו הוא לחזק אתכם ולקוות כי לא תדעו עוד צער".